

מ"ת 7347/08/15 - תביעות צפת נגד ע מ

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 7347-08-15 תביעות צפת נ' מ(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט מורן מרגלית
המבקשת	תביעות צפת
נגד	
המשיב	ע מ

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

פתח דבר:

כנגד המשיב הוגש ביום 4.8.15 כתב אישום במסגרתו יוחסה לו עבירת תקיפת סתם- בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וכן, עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 27.7.15 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בביתם בכפר ע אשר ברמת הגולן, תקף המשיב את רעייתו, הגב' ס מ (להלן: "**המתלוננת**"), כך שתפס אותה בשתי ידיו ודחף אותה לעבר הרצפה וכן, איים עליה באומרו לה: "אם תתלונני במשטרה אני אהרוג אותך".

עוד נטען בכתב האישום, כי כשבועיים עובר לאירוע דלעיל, איים המשיב על המתלוננת ותקף אותה כך שעמד מולה עם סכין בידו והחל לקלל ולצעוק עליה, אשר מרוב בהלה זרקה לעברו כיסא וברחה לכיוון החדר.

על פי הנטען בכתב האישום, המשיב הלך בעקבותיה של המתלוננת, דחף את הדלת והפיל את המתלוננת לרצפה.

הבקשה:

בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת את בקשתה דנן מכוח סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), במסגרתה עתרה להורות על מעצרו של המשיב וזאת, עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

לטענת המבקשת, כנגד המשיב קמה עילת מעצר בגין מסוכנות כלפי רעייתו וכלפי הסובבים אותו וזאת, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.

כן נטען, כי כנגד המשיב קמה אף עילת מעצר סטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים שכן,

עסקינן בעבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי רעייתו.

המבקשת הוסיפה וצינה כי מלבד שתי עילות אלה, הרי שבנסיבות המקרה דנן קמה כנגד המשיב עילת מעצר מחשש לשיבוש הליכי משפט, השפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת וזאת, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

יצוין, כי במסגרת הבקשה ציינה המשיבה כי הרקע לאירועים נשוא כתב האישום הינו חשדו של המשיב כי המתלוננת משוחחת עם גבר אחר וכן, בגין רצונו להתחתן עם אישה אחרת ואולם, טענה זו לא מצאה את ביטוייה במסגרת עובדות כתב האישום.

ההליכים בתיק:

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 4.8.15, ביקש ב"כ המשיב לדחות את הדיון ביומיים בכדי לאפשר לו לצלם את חומר החקירה.

במסגרת דיון זה, נחקר לבקשת ב"כ המשיב מר ה א, אשר המשיב הינו בן דודה של רעייתו ואשר הוצע לשמש כמשמורן על המשיב. יצוין, כי מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי המשמורן מתגורר במג'דל שמש.

ביום 6.8.15 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב במסגרתו טען ב"כ המשיב כי כלל לא עלה בידי המבקשת להצביע על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

לפיכך, מצאתי להורות על דחיית הדיון בעניינו של המשיב ליום 11.8.15 לצורך מתן החלטה תוך שצינתי כי לאחר עיון ראשוני בתיק החקירה עולה כי קיים בו ניצוץ ראיתי להוכחת העבירות אשר יוחסו למשיב בכתב האישום.

ב"כ המשיב לא השלים עם החלטתי זו והגיש עליה ערר לבית המשפט המחוזי.

במסגרת החלטתה מיום 6.8.15, דחתה כבוד השופטת יפעת שטרית את הערר תוך שהיא מציננת כי באה היא לכלל מסקנה כי אכן, קיים ניצוץ ראיתי להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

דיון והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בטרם תינתן החלטה בבקשה יש מקום להורות על עריכת תסקיר מעצר על ידי שירות המבחן וכי אין בחלופה המוצעת כיום כדי לאיין את מסוכנות המשיב.

ראיות לכאורה:

במסגרת הבקשה טענה המבקשת, כי בתיק החקירה מצויות ראיות טובות לכאורה אשר יש בהן כדי להוכיח את המיוחס למשיב במסגרת כתב האישום והפנתה למספר ראיות מרכזיות המצויות בתיק.

אקדים ואומר, כי כידוע בשלב זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנותן של הראיות, משקלן או דיותן לביסוס

ההרשעה.

ראה לעניין זה דבריו של כבוד השופט ס. ג'ובראן בבש"פ 3796/06 רוק נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: עניין רוק):

"...כידוע, בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר... בית-המשפט אינו נדרש, בשלב זה, לבחינת מהימנותן של האמרות המובאות בפניו, או לבחינת משקלן האפשרי של הראיות שבפניו ואת דיותן לביסוס ההרשעה..."

מעין בטיעוני ב"כ המשיב מיום 6.8.15 עולה, כי לשיטתו כלל לא עלה בידי המבקשת להוכיח קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות נשוא כתב האישום על ידי המשיב.

טענתו המרכזית של ב"כ המשיב הינה, כי עסקין במקרה של "גרסה מול גרסה" בו ניצבות זו מול זו" גרסתו של המשיב מחד גיסא וגרסתה השקרית של המתלוננת, כך לטענתו, מאידך גיסא.

לטענת ב"כ המשיב, מעין בהודעתה של המתלוננת עולה כי הבחינה במשיב מקלף תפוח והיא השליכה לעברו כיסא ואולם הדברים לא מצאו את ביטויים בעובדות כתב האישום.

כן נטען בהקשר זה, כי חרף דבריה אלה של המתלוננת לא הוגש כנגדה כתב אישום ומשכך, טען ב"כ המשיב כי להורות על ביטולו של כתב האישום מן הטעם כי למשיב עומדת הגנה מן הצדק בשל קיומה של אכיפה בררנית.

לעניין המיוחס למשיב במסגרת סעיף 2 לכתב האישום נטען, כי מהודעתה של המתלוננת עולה כי המשיב דחף אותה על מזרון אשר היה על הרצפה ולא כנטען בעובדות כתב האישום.

בהתייחסו לסעיף 4 לעובדות כתב האישום טען ב"כ המשיב, כי המשיב כלל לא דחף את המתלוננת ולא ברור מאופן ניסוח הסעיף מה המנגנון אשר הביא לנפילתה של המתלוננת.

ב"כ המשיב העלה טענות ביחס לאמינות גרסתה של המתלוננת וטען, כי המתלוננת התלוננה במשטרה רק למחרת האירוע. כן נטען, כי במסגרת הודעתה הראשונה כלל לא הזכירה המתלוננת את האיום אותו השמיע המשיב כלפיה וסיפרה על כך רק לאחר שנשאלה.

כמו כן, הפנה ב"כ המשיב לשיחה אותה ביצעה המתלוננת למוקד 100 של המשטרה וציין, כי בניגוד לטענתה של המתלוננת לא הוגשו קודם לכן תלונות כנגדו.

לטענת ב"כ המשיב, בהמשך הודעתה אף סתרה המתלוננת את דבריה ואישרה כי המשיב כלל לא תקף אותה וסירבה לאפשר את חקירת הילדים.

בהתייחסו לטיעוני ב"כ המבקשת טען ב"כ המשיב, כי לא הוכח שהמתלוננת הייתה היסטורית בעת ביצוע השיחה למוקד 100 של המשטרה והיא אכן אישרה כי לא הותקפה על ידי המשיב באותו היום.

מנגד טען ב"כ המבקשת, כי יתכן והמתלוננת לא דייקה בשיחתה למשטרה מכיוון שהייתה היסטורית. כן נטען, כי גרסתה של המתלוננת מתיישבת עם גרסתה של אמה וכן, עם הודעתו של המשיב לפיה מצבו הנפשי התדרדר בחודשים האחרונים.

לפיכך, עתר ב"כ המבקשת לכל הפחות להפנות את המשיב לבדיקה פסיכיאטרית.

על רקע דברים אלה, אפנה לבחון את חומר הראיות המצוי בתיק החקירה אשר הוגש לעיוני.

ראשית, עיון בשתי הודעותיה של המתלוננת במשטרה מעלה, כי במסגרתן חזרה היא בצורה עקבית על התרחשות שני האירועים המיוחסים למשיב ולא מצאתי כי קיימות בהן סתירות מהותיות או משמעותיות.

בכל הנוגע לאירוע מיום 27.7.15, הרי שמתארת היא כיצד סמוך לשעה 22:00 החל המשיב לקלל אותה, אמר שהיא אוהבת גברים, תפס אותה עם שתי ידיו, דחף אותה לרצפה, המשיך לקל אותה ואף איים עליה שאם תתלונן במשטרה הוא יהרוג אותה.

באשר לאירוע שהתרחש כשבועיים עובר למועד זה, הרי שהמתלוננת מתארת כי סמוך לחצות בעת שהמשיב אכל תפוח והחזיק סכין בידו התחיל הוא לקלל אותה, לצעוק עליה, להסתכל עליה במבט מפחיד, המתלוננת שחששה מפניו זרקה לעברו כיסא קטן מפלסטיק וביקשה לסגור את הדלת אולם המשיב דחף את הדלת והיא נפלה על הגב בעוד הוא עומד מעליה עם הסכין והיא מפוחדת ובוכה.

שנית, בתיק החקירה דיסק ותמלול של שיחה שערכה המתלוננת עם מוקד 100 ביום 28.7.15 סמוך לשעה 11:00, בשיחה זו מציינת המתלוננת כי המשיב חולה ולא לוקח את הטיפול התרופתי לו הוא זקוק, תחילה ציינה כי הוא תוקף אותה ואת הילדים אולם בהמשך, ציינה כי לא תקף אלא רק איים והתנפל עליה ועל הילדים ומבקשת כי יקחו אותו לטיפול.

אמנם, בשיחה ציינה המתלוננת בהזדמנות אחת כי המשיב לא תקף אותה אלא רק איים ואולם, לא מצאתי כי יש בדבר כדי להחליש את גרסתה או לפגוע במהימנותה שכן, ציינה היא במהלך השיחה בהזדמנות אחרת שהמשיב כן תקף אותה

ובנוסף, ניתן לראות כי השיבה בשלילה ביחס לתקיפה בתשובה לשאלת המוקדנית האם היא צריכה אמבולנס.

יתר על כן, נתתי דעתי לטענת הסניגור כי השיחה למוקד 100 נערכה רק בבוקר שלמחרת האירוע, אולם לא מצאתי שיש גם בכך כדי לפגוע במהימנותה, במיוחד כאשר בתיק החקירה ניתן למצוא הסבר מסוים לשהיו בפניה למשטרה, היינו, דברי המתלוננת לפיהם בבוקר החל שוב המשיב לאיים על בנם שאם ילך לעבודה הוא "יתן לו כפה" ולאחר שהילד עזב את הבית וחזר, ערכה המתלוננת סמוך לשעה 10:00 שיחה עם המשיב ובמהלכה אמרה לו שאם לא ישתנה היא תפנה למשטרה ואכן, לאחר שהמשיב אמר לה שלא מעניין אותו משטרה ולא שום דבר, היא פנתה מיד לרווחה ובהמשך למשטרה.

שלישית, כמעט מכל העדויות שבתיק החקירה עולה כי בתקופה האחרונה נוהג המשיב לקלל את המתלוננת לנקוט באלימות מילולית והשפלות כלפיה ואף לנהוג בצורה דומה כלפי בני משפחתו האחרים ושכניו.

דברים אלה ניתן ללמוד מהודעתו של מר מוניר סבאג' - מנהל מחלקת הרווחה בעין קיניה, מהודעתו של מר מ - מ - אביו של המשיב ואף מהודעתה של גב' ס מ - אמו של המשיב.

רביעית, עיון בתיק החקירה מלמד כי אליבא דכולי עלמא, מצבו הנפשי של המשיב התדרדר מאוד בתקופה האחרונה וגרר התנהגות בוטה מצידו כלפי שכניו, אשתו וילדיו.

על מצב נפשי מעורער זה מעיד לא רק ד"ר פריז דעבוס המציין כי "בחודשיים האחרונים מצב נפשי שלו מאוד הדרדר, הפרעות אישיות, התנהגות מוזרה בעיקר עם קרובי משפחה שלו במיוחד עם אשתו..." (הודעתו מיום 30.7.15 ש' 7), אלא אף ניתן ללמוד על כך מהתעודה הרפואית שבתיק החתומה ע"י הפסיכיאטר ד"ר רוזמן בועז וולדימיר מיום 12.7.15 ולפיה מאובחן כיום המשיב כסובל מהפרעה דלזיונאלית תוך קיום מחשבות שווא של רדיפה.

כאמור, על מצב נפשי זה מעידים הן המתלוננת, הן מנהל מחלקת הרווחה מר סבאג', הן אביו ואמו של המשיב ואף האחרון עצמו המציין כי הוא בדיכאון, מקבל הרבה תרופות ובתקופה האחרונה לא מרגיש בטוב (הודעת המשיב מיום 1.8.15 ש' 4-9).

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי יש די בראיות הקיימות כיום כדי להוביל בסופו של יום להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עילת מעצר:

משקבעתי כי עלה בידי המבקשת להוכיח קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות לו כנגד

רעייתו, אזי די בכך כדי להקים את עילת המעצר הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

כמו כן, כנגד המשיב קמה אף עילת מעצר בשל מסוכנותו בהתאם להוראות סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וזאת, מן הטעמים עליהם אעמוד להלן.

ראשית יצוין, כי מכתב האישום עולה כי אין המדובר באירוע בודד אלא, עסקינן בשני אירועים אשר התרחשו בתוך פרק זמן של שבועיים ימים.

שנית, במהלך אחד האירועים עמד המשיב כאשר סכין בידו וברי, כי יש בכך כדי להגביר את חומרת האירוע שכן, אף אם לא נעשה שימוש בסכין הרי, שעצם החזקת סכין במהלך אירוע מגדילה את הסיכוי כי יבוצע שימוש בהמשך.

שלישית, עיון בחומר החקירה כמפורט לעיל מעלה, כי בתקופה האחרונה קיימת התדרדרות ממשית במצבו הנפשי של המשיב והוא אינו נוטל את הטיפול התרופתי לו הוא זקוק.

בעניין זה הוגשה ביום 2.8.15 במהלך דיוני "מעצר הימים" (מ"י 57637-07-15) חוו"ד פסיכיאטרית מאת הפסיכיאטר המחוזי ממנה עולה כי קיים חשד שהמשיב סובל מהפרעה נפשית - פסיכוזה אשר כרגע בהפוגה וכי הוא כשיר לעמוד לדין ולקבל טיפול תרופתי ומעקב בכל מקום שימצא.

רביעית, סבורני כי בנסיבותיו של תיק זה כאשר מרבית עדי התביעה, לרבות המתלוננת, שני הוריו של המשיב, מנהל מחלקת הרווחה בעין קיניה ואף ד"ר פריז דעבוס מתגוררים כולם בסמוך למקום החלופה המוצעת כיום במג'דל שמס, הרי שקם לו אף חשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים.

אמנם, עיון בעובדות כתב האישום מלמדנו כי אין עסקינן באירועים המצויים בדרגת החומרה הגבוהה ביותר לסוג עבירות אלה, יחד עם זאת, במכלול הנתונים שפורטו לעיל ובמיוחד שלאירועי האלימות מתווסף רקע נפשי מורכב, הרי שקיים חשש ממשי לשלומה וביטחונה של המתלוננת.

חלופת מעצר:

בהתאם להוראות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, בית המשפט מצווה לבחון תמיד קיומה של אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור לחלופת מעצר.

בעת בחינת חלופת מעצר, על בית המשפט לאזן בין שיקולי ההגנה על האינטרס הציבורי מחד, ובין זכותו של כל אדם לחירות לאור נסיבותיו האישיות (ראה לעניין זה: בש"פ 7440/01 מימון נ' **מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים]).

במסגרת בש"פ 6849/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], ציין כבוד השופט ע' פוגלמן כי אף במקרים בהם קמה עילת מעצר סטטוטורית בגין עבירות אלימות במשפחה, אין בכך כדי למנוע בחינתה של חלופת מעצר.

במסגרת הדיון אשר התקיים בפניי ביום 6.8.15 הציע ב"כ המשיב להורות על הרחקתו של המשיב, או לחילופין, לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח מר הייל אבו זייד בכפר מג'דל שמס.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים לעניין זה והתרשמתי מן הערב המוצע, הגעתי לכלל מסקנה כי לנוכח מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב כמפורט לעיל, אין די בחלופה המוצעת כיום במג'דל שמס, המרוחקת מספר דקות נסיעה בלבד מעין קיניה, כמו גם מהכפר בוקעתא, מקום מגוריה כיום של המתלוננת, כדי להבטיח את שלומה וביטחונה.

בנוסף, מצאתי כי בשל מורכבות המקרה יש להיזקק לתסקיר מעצר אשר יבחן את מכלול נסיבותיו האישיות של המשיב, מידת מסוכנותו, חלופות המעצר האפשריות בעניינו וכן נושא שילובו במעקב וטיפול פסיכיאטרי רציף.

לפיכך, בשלב זה אין בידי להיעתר לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר והנני מורה על המשך מעצרו וזאת, עד להחלטה אחרת.

סוף דבר:

**קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר ליום 2.9.15 שעה 09:00 בפני שופט תורן בבית משפט השלום
בנצרת.**

יחד עם זאת, ככל שיעלה בידי המשיב להציג חלופת מעצר מרוחקת מרחק רב ממקום מגוריו בני הזוג, יוכל ב"כ המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטתי זו בכל עת ועוד בטרם קבלת התסקיר.

המשיב יובא על ידי שב"ס.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו בדחיפות לידי שירות המבחן.

המבקשת תיקח את תיק החקירה ממזכירות בית משפט השלום בקרית שמונה.

ניתנה היום, כ"ז אב תשע"ה, 12 אוגוסט 2015, בנוכחות
הצדדים.